

T.C.
KAMU DENETÇİLİĞİ KURUMU
(OMBUDSMANLIK)

ŞİKAYET NO : 2016/1360
KARAR TARİHİ : 20/09/2016

RET KARARI

ŞİKAYETÇİ

:

ŞİKAYETÇİ VEKİLİ

:

ŞİKAYET EDİLEN İDARE

: Gelir İdaresi Başkanlığı

ŞİKAYETİN KONUSU

: Şikayet başvurusunun, vergi kaçırdığı iddiası ile ihbarda bulunduğu şirket hakkında düzenlenen vergi inceleme ve ihbar ikramiyesi raporlarının tarafına tebliğ edilmesi hakkındadır.

ŞİKAYET BAŞVURU TARİHİ : 21.3.2016

I.USÛL

A. Şikâyet Başvuru Süreci

1. Şikâyet başvurusu, Kurumumuza posta yolu ile gönderilen, 21/03/2016 tarih ve 3485 sayı ile kayıt altına alınan şikâyet başvuru formu vasıtasıyla yapılmıştır. Şikâyet başvurusunun karara bağlanması için 28/3/2013 tarihli ve 28601 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 41 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ve İmza Yetkileri Yönergesinin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi uyarınca, şikâyetin incelenmesine ve araştırılmasına geçilmiş olup 15/08/2016 tarihli Ret Kararı Önerisi ile Kamu Başdenetçisine sunulmuştur.

B. Ön İnceleme Süreci

2. Yapılan ön inceleme neticesinde, şikâyet konusunun Kurumumuzun görev alanına girdiği, şikâyetçinin menfaat ihlali koşulunu taşıdığı, idari başvuru yollarının tüketildiği, şikâyetin süresinde yapıldığı ve diğer ön inceleme konularında da bir eksiklik bulunmadığı, bu nedenle şikâyetin inceleme ve araştırmasına engel bir hususun bulunmadığı tespit edilmiştir.

II. OLAY VE OLGULAR

A. Şikâyetçinin Konu Hakkındaki Açıklamaları ve İddiaları

3. Şikâyetçi, başvurusunda özetle; yılında bir dönem kendisinin de çalışmış olduğu şirket hakkında vergi kaçırıldığı iddiası ile ihbarda bulunduğunu, yılında vergi incelemesinin sonuçlanarak tarafına bildirildiğini ve ihbar tazminatının ödendiğini, ancak 11/01/2016 tarihinde Vergi İnceleme, İhbar İkramiyesi ile Görüş ve Öneri Raporları ve Vergi Dairesince anılan raporlara istinaden yapılan işlemlerin tarafına gönderilmesi talebine, yasal süre içerisinde cevap verilmediğini belirterek söz konusu raporların tarafına gönderilmesini talep etmektedir.

B. İdarenin Şikâyetle İlgili Açıklamaları

4. Kurumumuzun .././2016 tarihli ve sayılı yazısına istinaden, Gelir İdaresi Başkanlığı (GİB) tarafından gönderilen .././2016 tarihli ve sayılı yazıda özetle;

4.1. Şikâyetçi tarafından talep edilen Vergi Dairesi Müdürlüğünce hakkında düzenlenen Vergi İnceleme ile Görüş ve Öneri Raporlarının 213 Sayılı Vergi Usul Kanununun “Vergi Mahremiyeti” başlıklı yer alan 5 inci maddesi ile 4982 Sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun (BEHK) “Ticari Sır” başlıklı 23 üncü maddesi uyarınca kendisine verilmesinin mümkün olmadığı açıklaması yapılmıştır.

4.2. Söz konusu yazı ekinde bulunan Vergi Dairesi Müdürlüğünün .././2016 tarihli ve sayılı yazısında ise; şikâyetçi tarafından talep edilen raporlar ile diğer bilgilerin üçüncü kişilere açıklanması yasaklanan bilgiler içerdiğinden 213 Sayılı Vergi Usul Kanununun “Vergi Mahremiyeti” başlıklı yer alan 5 inci maddesi ile 4982 Sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun “Ticari Sır” başlıklı 23 üncü maddesi kapsamında kaldığı gerekçesiyle talebi uygun görülmediğinin belirtildiği anlaşılmaktadır.

C. Olaylar

5. Şikâyet başvurusu tarafından şikâyet başvurusuna eklenen belgeler ile ilgili idare ile yapılan yazışmalar sonucunda elde edilen bilgi ve belgeler birlikte değerlendirildiğinde;

5.1. Şikâyetçinin .././.... tarihinde Maliye Bakanlığı İhbarlar ve Şikâyetleri Değerlendirme Müdürlüğüne “..... (.....)” adı işyerinin vergi kaçırdığı iddiası ile ihbarda bulunarak 1905 Sayılı “*Menkul Ve Gayrimenkul Emval İle Bunların İntifa Hakları Ve Daimi Vergilerin Mektumatı Muhbirlerine Verilecek İkramiye Hakkında Kanun*” kapsamında kendisine “İhbar İkramiyesi” ödenmesini talep ettiği,

5.2. .././.... tarihinde Maliye Bakanlığı Vergi Denetim Kurulu Trabzon Küçük ve Orta Ölçekli Mükellefler Grup Başkanlığı tarafından söz konusu iddia ile ilgili bilgi ve belgelerin şikâyetçiden istendiği,

5.3. İlgili şirket hakkında .././2015 tarihli vergi inceleme raporları tanzim edilerek vergi incelemesinin tamamlandığı, vergi müfettişi tarafından ayrıca aynı tarihli ihbar ikramiyesi raporu düzenlenerek mükellefin bağlı olduğu Vergi Dairesi Müdürlüğü’ne gönderildiği,

5.4. Şikâyetçi tarafından .././2015 tarihinde kayda alınan dilekçesi ile Vergi Dairesi Müdürlüğünden, Mahkemeye sunulacağından bahisle söz konusu incelemeye ilişkin raporların kendisine verilmesi ve İhbar İkramiyesinin ödenmesinin istendiği,

5.5. Vergi Dairesi Müdürlüğünün .././2015 tarihli yazısı ile şikâyetçiye söz konusu İhbar İkramiyesinin “Defterdarlık Onayı” sonrası hesaba aktarılacağına bildirildiği ancak raporlar ile ilgili herhangi bir bilgi verilmediği,

5.6. 02.12.2015 tarihinde şikâyetçinin hesabına 22.894,88 TL ihbar ikramiyesi yatırıldığı,

5.7. Şikâyetçi tarafından 11/01/2016 tarihinde ise Vergi Dairesi Müdürlüğünden İnceleme ve İhbar İkramiyesi raporlarının tekrar istendiği ancak şikâyetçiye herhangi bir cevap verilmediği,

5.8. Söz konusu talebin idare tarafından karşılanmaması üzerine şikâyetçi tarafından 21/03/2016 tarihinde Kurumumuza başvuru yapıldığı anlaşılmıştır.

D. Kamu Denetçisi Mehmet ELKATMIŞ'ın İnceleme ve Araştırma Bulguları

6. Şikâyet konusuna ilişkin olarak Gelir İdaresi Başkanlığı'ndan bilgi ve belge talep edilmiş olup idarece verilen cevabi yazılarda belirtilen hususlara 4 nolu paragrafta yer verilmiştir.

III. HUKUKİ DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE.

A. İlgili Mevzuat

7. Anayasamızın “Dilekçe, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkı” başlıklı 74 üncü maddesinin 3 üncü fıkrası “Herkes, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkına sahiptir.” hükmünü; 4 üncü fıkrası “Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına bağlı olarak kurulan Kamu Denetçiliği Kurumu idarenin işleyişiyle ilgili şikâyetleri inceler.” hükmü yer almaktadır.

8. 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanunu'nun “Kurumun görevi” başlıklı 5 inci maddesinin birinci fıkrası; “Kurum, idarenin işleyişi ile ilgili şikâyet üzerine, idarenin her türlü eylem ve işlemleri ile tutum ve davranışlarını; insan haklarına dayalı adalet anlayışı içinde, hukuka ve hakkaniyete uygunluk yönlerinden incelemek, araştırmak ve idareye önerilerde bulunmakla görevlidir.”, hükmünü amirdir.

9. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nun;

9.1. "Tanımlar" başlıklı 3 üncü maddesinin (e) fıkrasında “bilgi veya belgeye erişim” ; “İstenen bilgi veya belgenin niteliğine göre, kurum ve kuruluşlarca, başvuru sahibine söz konusu bilgi veya belgenin bir kopyasının verilmesi, kopya verilmesinin mümkün olmadığı hâllerde, başvuru sahibinin bilgi veya belgenin aslını inceleyerek not almasına veya içeriğini görmesine veya işitmesine izin verilmesi” şeklinde tanımlanmıştır.

9.2. “Bilgi edinme hakkı” başlıklı 4 üncü maddesi, “Herkes bilgi edinme hakkına sahiptir...”,

9.3. “Bilgi verme yükümlülüğü” başlıklı 5 nci maddesi, “Kurum ve kuruluşlar, bu Kanunda yer alan istisnalar dışındaki her türlü bilgi veya belgeyi başvuranların yararlanmasına sunmak ve bilgi edinme başvurularını etkin, süratli ve doğru sonuçlandırmak üzere, gerekli idarî ve teknik tedbirleri almakla yükümlüdürler.”,

9.4. “Bilgi Edinme Hakkının Sınırları” başlıklı Dördüncü Bölümünün “Ticari Sır” başlıklı 23 üncü maddesi; “Kanunlarda ticari sır olarak nitelenen bilgi veya belgeler ile, kurum ve kuruluşlar tarafından gerçek veya tüzel kişilerden gizli kalması kaydıyla sağlanan ticari ve mali bilgiler, bu Kanun kapsamı dışındadır.

10. 213 sayılı Vergi Usul Kanununun “Vergi Mahremiyeti” başlıklı 5 inci maddesinde;

“Aşağıda yazılı kimseler görevleri dolayısıyla, mükellefin ve mükellefle ilgili kimselerin şahıslarına, muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine veya mesleklerine mütaallik olmak üzere öğrendikleri sırları veya gizli kalması lazım gelen diğer hususları ifşa edemezler ve kendilerinin veya üçüncü şahısların nef'ine kullanamazlar;

1. Vergi muameleleri ve incelemeleri ile uğraşan memurlar;
2. Vergi mahkemeleri, bölge idare mahkemeleri ve Danıştay'da görevli olanlar;
3. Vergi kanunlarına göre kurulan komisyonlara iştirak edenler;

4. Vergi işlerinde kullanılan bilirkişiler.

Bu yasak, yukarıda yazılı kimseler, bu görevlerinden ayrılırsa dahi devam eder. Ancak, vergi güvenliğini sağlamak amacıyla Gelir Vergisi mükelleflerinin yıllık Gelir Vergisi, sermaye şirketlerinin Kurumlar Vergisi beyannamelerinde gösterdikleri matrahları (zarar dahil) ve beyanları üzerinden tarh olunan Gelir ve Kurumlar Vergileri ile mükelleflerin ad ve unvanları, bağlı oldukları vergi dairelerince beyannamelerin verildiği yıl içinde dairenin münasip yerlerine asılacak cetvellerle ilan olunur. Mükellefin bağlı bulunduğu teşekkül varsa, bu ilan orada da yapılır.

Mükelleflerin vergi tarhına esas olan beyanları, kesinleşen vergi ve cezaları ile vadesi geçtiği halde ödenmemiş bulunan vergi ve ceza miktarları Maliye Bakanlığınca açıklanabilir. Maliye Bakanlığı bu yetkisini mahalline devredebilir. Ayrıca, kamu görevlilerince yapılan adlî ve idarî soruşturmalar ile ilgili olarak talep edilen bilgi ve belgeler ile bankalara, yapacakları vergi tahsiline yönelik bilgiler verilebilir. Bu bilgilerin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir. Sahte veya muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge düzenledikleri veya kullandıkları vergi inceleme raporuyla tespit olunanların, kanunla kurulmuş mesleki kuruluşlarına ve 3568 sayılı Kanunla kurulan birlik ve meslek odalarına bildirilmesi vergi mahremiyetini ihlal sayılmaz. Bu takdirde kendilerine bilgi verilen kişi ve kurumlar da bu maddede yazılı yasalara uymak zorundadırlar. Maliye Bakanlığı bilgilerin açıklanmasıyla ilgili usulleri belirlemeye yetkilidir.... Açıklanan bu bilgiler ele alınarak mükelleflerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüz edilemez.” hükümleri yer almaktadır.

B. Şikayet Konusuna İlişkin Uygulamalar

11. Danıştay 3. Dairesinin 28/05/2014 tarihli ve E: 2011/4670, K: 2014/2492 sayılı kararında; ilk derece mahkemesince, ihbar ikramiyesi görüş raporunun vergi mükellefine ilişkin gizli bilgiler içermesi ve söz konusu bilgilerin ilgili mevzuat uyarınca **vergi mahremiyeti** kapsamındaki hususlara ilişkin olması nedeniyle, davacının söz konusu raporun tarafına tebliğ edilmesine yönelik başvurusunun idarece reddedilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine yönelik verilen kararın temyizden incelenmesi üzerine yerel mahkemenin kararı onanmıştır.

C. Kamu Denetçisi Mehmet ELKATMIŞ'ın Kamu Başdenetçisi'ne Önerisi

12. Kamu Denetçisi tarafından şikâyetçinin talep ettiği raporların vergi mahremiyeti ve ticari kapsamında kaldığı değerlendirilerek şikâyetin reddi yönündeki öneri Kamu Başdenetçisi'ne sunulmuştur.

D. Hukuka ve Hakkaniyete Uygunluk Yönünden Değerlendirme ve Gerekçe

13. Şikâyetçi 3 no'lu paragrafta açıklandığı üzere ilgili şirket hakkında yaptığı ihbar neticesinde ortaya çıkarılan vergi kaçakçılığı ile ilgili kazandığı ihbar ikramiyesine dayanak oluşturan inceleme ve ihbar ikramiyesi raporlarının kendisine gönderilmesini talep etmektedir.

14. 4982 Sayılı Kanununun; kamu kaynaklarıyla üretilen ve hiçbir gizliliği olmayan bilgilere erişimin gereksiz yere kısıtlanmaması, vatandaşların kendileriyle ilgili bilgilere kolayca erişiminin sağlanması ve kamusal hizmetle yükümlü kurum ve kuruluşların çalışmalarını görmesini, izlemesini, bilgilenmesini sağlamak amacıyla oluşturulduğunu belirtmek gerekir.

15. Anayasamız ile koruma altına alınan bilgi edinme hakkı da elbette diğer haklar gibi sınırsız değildir. Bu hak yalnızca Anayasa'nın 13'üncü maddesinde belirtilen güvencelere ve özellikle ölçülülük ilkesine uygun olarak sınırlanabilmektedir.

16. Bilgi edinme hakkını belirlerken göz ardı edilmemesi gereken iki husus, kamusal gizlilik ve kişisel gizlilik. Söz konusu kavramlar bilgi edinme hakkının tanıdığı serbestinin sınırlarını belirlemektedir. Bu hakların kullanılmasına resmi bir makamın müdahalesi demokratik bir toplumda ancak milli güvenlik, kamu huzuru, ülkenin iktisadi refahı, düzenin korunması için zorunlu ölçüde, kanunun izin vermesi şartıyla gerçekleştirilebilir şekilde genel bir ifade ile açıklanmıştır.

17. Bilgi edinme hakkının kullanılmasında kamusal ve kişisel gizliliğin göz ardı edilmemesi gerektiği de dikkate alınarak, yargı denetimi dışında kalan işlemler; Devlet sırrına ilişkin bilgi ve belgeler; ülkenin ekonomik çıkarlarına ilişkin bilgi ve belgeler; istihbarata ilişkin bilgi ve belgeler; idari soruşturmaya ilişkin bilgi ve belgeler; adli soruşturma ve kovuşturmaya ilişkin bilgi ve belgeler; özel hayatın gizliliği; haberleşmenin gizliliği; **ticari sır**; fikir ve sanat eserleri; kurum içi düzenlemeler; tavsiye ve mütalaa talepleri ile kurum içi görüş, bilgi notu ve tavsiyeler konularında bazı sınırlamalar öngörülmüştür.

18. 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'ndan önce yürürlükte bulunan 5432 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun vergilendirmeye ilgili gerekçesinde, vergi mahremiyeti şu şekilde tanımlanmıştır: "*Vergi mahremiyeti, her ne suretle olursa olsun, vergi tatbikatı dolayısıyla öğrenilen ticari ve şahsi sırların mutlaka gizli kalacağını ifade eder*"

19. "*Vergi mahremiyeti*", vergi güvenliğini sağlamak amacıyla getirilmiştir. Nitekim vergi mahremiyetinin ihlâli, "*suç*" kabul edilerek 5237 sayılı TCK'nun 239. maddesinde yaptırıma bağlanmıştır. **Bilgi edinme talebinin yerine getirilmemesi kural olarak "idari kabahat", buna karşılık vergi mahremiyetinin ihlâli ise ceza hukuku kapsamında "suç"tur.** Vergi mahremiyetinin ihlâli karşısında öngörülen ağır yaptırım, kanun koyucunun vergi mahremiyetine verdiği önemi gösterir. (Bknz, Vergi Mahremiyeti ve Bilgi Edinme Hakkı, 2012/2 Ankara Barosu Dergisi, s.361)

20. 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununun (BEHK) 9, 21 ve 23'üncü maddelerine göre; VUK'un 5'inci maddesinde vergi mahremiyeti çerçevesinde edinilen bilgilerin paylaşılmasının yasak olduğu belirtilen durumlar için; BEHK'dan yararlanılması mümkün değildir. Bunun nedeni BEHK'nun özellikle de 23'üncü maddesinde ifade edilen "gerçek ve tüzel kişilerden gizli kalması kaydıyla sağlanan ticari ve mali bilgiler bu kapsam dışındadır" şeklindeki ibaresi bilgi edinme hakkına yönelik taleplerin reddini gerektirmektedir. Benzer şekilde BEHK'nun 21. maddesinde de belirtildiği üzere; vergisel bilgilerin kamuoyu ile paylaşılması kişinin mesleki, ekonomik çıkarlarına haksız müdahaleye neden olmaktadır. (Bknz, Bilgi Edinme Hakkının Kullanılmasında Bir İstisna: "Vergi Mahremiyeti", Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi C.XVI, Y.2012, s.212)

21. Şikayetçi tarafından talep edilen vergi inceleme ve ihbar ikramiyesi raporları vergi mükellefinin muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine ilişkin bilgilerin yer aldığı ve söz konusu bilgilerin ise 213 sayılı Kanun'un 5.maddesi uyarınca (Bkz. Prg.10) vergi mahremiyeti kapsamında üçüncü kişilerle paylaşılmasının mümkün olmadığı ayrıca istenilen bilgi ve belgelerin ticari sır niteliğinde olduğu ve ticari sırların ise 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkında Kanun'da (bkz. Prg.9.4) bilgi edinme hakkının kullanılmasının istisnaları arasında yer aldığı anlaşılmaktadır.

22. Yukarıdan bu yana anlatılanlar, şikâyet başvurusunun iddiaları, idarenin konu ile ilgili açıklamaları, ilgili mevzuat, yargı kararları ve tüm dosya birlikte değerlendirildiğinde; şikayetçi tarafından talep edilen raporların, bilgi edinme hakkının kullanılmasının istisnaları arasında yer alan "**ticari sır**" niteliğinde olduğu, söz konusu raporlarda, mükellefin muamele ve hesap durumlarına, işlerine, işletmelerine, servetlerine ilişkin bilgilerin yer alması nedeniyle **vergi mahremiyeti kapsamında üçüncü kişilerle paylaşılması mümkün olmadığından** şikayetçinin söz konusu

raporlarının tarafına tebliğ edilmesine yönelik başvurunun reddine ilişkin idare işleminde hukuka aykırılık tespit edilemediğinden, **şikayetin şikayetin reddi gerektiği kanaat ve sonucuna varılmıştır.**

E. İnsan Hakları Yönünden Değerlendirme

23. T.C. Anayasasının "Kanun önünde eşitlik" başlıklı 10 uncu maddesindeki eşitlik ilkesinin, 13 üncü maddesindeki etkili başvuru hakkının ve 17 'nci maddesindeki hakları kötüye kullanma yasağının ihlal edildiğine dair herhangi bir bilgi ve bulguya rastlanmadığı gibi şikâyete konu olayda, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ile İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesinde yazılı ve güvence altına alınmış olan başkaca bir insan hakkı ihlalinin tespit edilemediği sonuç ve kanaatine varılmıştır.

F. İyi Yönetişim İlkeleri Yönünden Değerlendirme

24. Günümüzde demokratik, modern ve katılımcı yönetim anlayışında idarelerden sadece hukuka uygun hareket etmeleri değil aynı zamanda iyi yönetim ilkelerine de uygun işlem tesis etmeleri beklenmektedir.

25. 28/03/2013 tarihli ve 28601 mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin "İyi Yönetim İlkeleri" başlıklı 6'ncı maddesinde "Kurum, inceleme ve araştırma yaparken idarenin, insan haklarına dayalı adalet anlayışı içinde; kanunlara uygunluk, ayrımcılığın önlenmesi, ölçülülük, yetkinin kötüye kullanılmaması, eşitlik, tarafsızlık, dürüstlük, nezaket, şeffaflık, hesap verilebilirlik, haklı beklentiye uygunluk, kazanılmış hakların korunması, dinlenilme hakkı, savunma hakkı, bilgi edinme hakkı, makul sürede karar verme, kararların gerekçeli olması, karara karşı başvuru yollarının gösterilmesi, kararın geciktirilmeksizin bildirilmesi, kişisel verilerin korunması gibi iyi yönetim ilkelerine uygun işlem ve eylem ile tutum ve davranışta bulunup bulunmadığını gözetir ve iyi yönetim ilkelerine uyar." hükmü yer almaktadır. Söz konusu Yönetmelik hükmünde yer alan ilkelerin kaynağını teşkil eden Avrupa Birliği Temel Haklar Şartının 41'inci maddesinde de iyi yönetim hakkından bahsedilmekte olup, benzer ilkelere Avrupa Parlamentosu tarafından kabul edilen "Avrupa Doğru İdari Davranış Yasasında da yer verilmiştir.

26. Söz konusu ilkeler yönünden yapılan değerlendirme neticesinde; idarelerden istenilen bilgi ve belgelerin süresi içinde ve gerekçeli olarak Kurumumuza gönderildiği, idarenin başvurularla ilgili işlemlerinde kanunlara uygunluk, hesap verilebilirlik, makul sürede ve gerekçeli karar verme, kararın geciktirilmeksizin bildirilmesi **ilkelerine uygun davrandığı**, ancak idarenin, şikayet başvurusunun konuyla ilgili başvurusunu gerekçeli olarak reddetmesine rağmen, karara karşı başvuru yolunu göstermediği, bu nedenle iyi yönetim ilkelerinde vurgulanan "karara karşı başvuru yollarının gösterilmesi" **ilkesine uymadığı** anlaşılmış olup, idarenin bundan böyle bu ilkeye de uyması beklenmektedir.

IV. HAK ARAMA ÖZGÜRLÜĞÜNE İLİŞKİN YASAL MEVZUAT

I. Dava Açma Süresinin Yeniden Başlaması

27. 14/06/2012 tarihli ve 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasına göre Kamu Denetçiliği Kurumuna, dava açma süresi içinde yapılan başvuru işlemeye başlamış olan dava açma süresini durdurmakta olup, 21 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca başvurunun Kurum tarafından reddedilmesi durumunda, durmuş olan dava açma süresi gerekçeli Ret Kararının ilgiliye tebliğinden itibaren kaldığı yerden işlemeye başlayacaktır.

II. Yargı Yolu

28. 2709 Sayılı 1982 Anayasası'nın Temel Hak ve Hürriyetlerin Korunması Başlıklı 40 ıncı maddesinin ikinci fıkrasında, "Devlet, işlemlerinde, ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorundadır." hükmü yer almakta olup, 6328 sayılı Kamu Denetçiliği Kurumu Kanununun 20'nci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca, ilgili idarenin işlemine karşı 30 günlük dava açma süresinden varsa arta kalan süre içinde Vergi Mahkemesine yargı yolu açıktır.

V. KARAR

Yukarıda yer alan gerekçeler ve dosya kapsamına göre **ŞİKÂYETİN REDDİNE**,

Kararın **şikâyet başvurusuna ve Gelir İdaresi Başkanlığına** tebliğine,

Türkiye Cumhuriyeti Kamu Başdenetçisi'nce karar verildi.

e-imzalıdır

M.Nihat ÖMEROĞLU
Kamu Başdenetçisi